

Deivis Pavasaris: Norėtusi tikėti, kad sportas ir toliau jungs ir burs visus tautiečius

Arūnė JONIKAITĖ

Prieš 16 metų didelis savo gimtojo miesto patriotas kaunietis Deivis Pavasaris nė nebūtų pagalvojęs apie tai, kad paliks gimtąją Lietuvą ir savo ateitį pradės kurti Niujorke, Jungtinėse Amerikos Valstijose. Šiandien dėl kelionių pamišęs ir savo kasdienybės be sporto neįsivaizduojantis lietuvis dėkoja likimui, jog šis susidėliojo būtent taip. Arūnė Jonikaitė kalbino dabartinį [Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio auklėjimo ir sporto sąjungos](#) Rytų apygardos pirmininką Deivį Pavasarį.

Deivis su Šarūnu Marčiulioniu ir Laurynu R. Misevičiumi

Pradėkime nuo gan banalaus, tačiau, manau, visiems rūpimo klausimo. Kas ir koku tikslu Jus pastūmėjo vykti gyventi taip toli - net į pačią Ameriką?

Tiesą pasakius, aš ir sapnuote nesapnavau, kad atsidursiu Amerikoje. Nors nuo pat vaikystės turėjau mažytę svajonę kada nors aplankyti ir pažinti „svajonių ir didelių galimybių kraštą“, bet kas galėjo pagalvoti, kad pažintis su JAV išsirutulios į nuolatinį gyvenimą Niujorke, besitęsiantį jau šešiolikti metai? Tuomet buvau ką tik baigęs studijas Kūno kultūros akademijoje (dabartinis Lietuvos sporto universitetas) ir užsiėmęs darbo ir tolimesnės veiklos paieškomis, o kai atsivėrė galimybė išvykti kitapus Atlanto, ilgai nedvejojau, gavau palaiminimą iš tėvų ir pirmyn!

Skaitytojams tikriausiai būtų labai įdomu sužinoti, kokia veikla užsiimate gyvendamas Niujorke?

Esu didžiausios federalinės organizacijos JAV darbuotojas... Na, o jei paprasčiau

pasakius, tai jau gerą dešimtmetį dirbu valstybiniame Jungtinių Amerikos Valstijų pašte.

Sakykite, o kas Jus pastūmėjo pradėti aktyvią veiklą Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio auklėjimo sąjungoje (trump. ŠALFASS)?

Apie ŠALFASS ir išeivijos sportą turėjau šiek tiek žinių, kai dar gyvenau Lietuvoje. Studijuojant Kūno kultūros akademijoje, vieno mano kursinio darbo tema buvo „Stalo tenisas lietuvių išeivijoje ir Pasaulio lietuvių sporto žaidynių (trump. PLSŽ) reikšmė“. Bet įdomiausia yra tai, kad kaip tik tuo metu Lietuvoje vyko 6-osios PLSŽ, kuriose aš pats dalyvavau stalo teniso varžybose bei iškovojo ne vieną apdovanojimą, tik dar ne kaip užsienio lietuvis, o kaip lietuvis-sporto mėgėjas, gyvenantis Lietuvoje. Niekas tada dar nė negalėjo pagalvoti, kad už kelerių metų Pasaulio lietuvių sporto žaidynėse atstovausiu jau ne gimtajai Lietuvai, o JAV ir ŠALFAS ir vėl kovosiu dėl aukščiausių apdovanojimų, tik šį kartą už Niujorko LAK. Na, o pagrindinis „kaltininkas“, kuris įtraukė mane dalyvauti ŠALFASS veikloje jau persikėlus gyventi į JAV, yra dabartinis ir ilgametis šios organizacijos pirmininkas, nuo pereinamųjų metų vasaros ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos narys, Sporto reikalų komisijos vadovas Laurynas R. Misevičius. Gyvenime nesu sutikęs didesnio Lietuvos patrioto ir lietuviybės puoselėtojo nei Laurynas!

Kiek metų jau esate ŠALFASS narys? Kokia buvo pati pradžia?

ŠALFASS narys esu jau daugiau kaip dešimt metų. Na, o jeigu tiksliau, tai jau visus trylika metų. Pati pradžia buvo pažintis su Laurynu per vieno mūsų bendro draugo universiteto diplomų įteikimo ceremoniją, Konektikuto valstijoje. Laurynas jau tada buvo aktyvus ŠALFASS valdybos ir JAV Lietuvių Bendruomenės Konektikute bei Krašto valdybos narys. Jis drauge su tuometine kolege Sigita Šimkuvienė-Rosen JAV LB Krašto valdyboje visai neseniai buvo atkūrę Konektikuto valstijos lietuvių sporto klubą ir Laurynas tapo jo vadovu. Sužinojęs, kad aš esu neabejingas sportui, jis 2006 metais pakvietė mane kartu važiuoti į Čikagą ir dalyvauti 56-osiose ŠALFASS sporto žaidynėse. Aš mielai priėmiau jo kvietimą prisijungti ir sėkmingai pasirodžiau žaidynių stalo teniso turnyre bei iškovojo asmeninių, vyrų bei mišrių dvejetų varžybų nugalėtojo vardus. Tokia buvo mano, sakyčiau, gal ne pirmoji pažintis, bet tikrai pirmoji gyva akistata su ŠALFASS organizacija jau pačioje Šiaurės Amerikoje.

Kas paskatino prisidėti prie ŠALFASS sporto turnyro rengimo? Kokia yra šių žaidynių istorija?

ŠALFASS – tai organizacija, turinti ilgą ir turtingą istoriją. Šiame jau įvyko 69-osios žaidynės. Na, o jei žvelgiant į praeitį, šios organizacijos ištakos siekia net 1947 metus ir pokarinę Vokietiją. Pabandysiu labai neišsiplėsdamas apžvelgti ŠALFASS žaidynių istoriją. Neišvengiamai artėjant Sovietų okupacijai, 1944 metais dešimtys tūkstančių Lietuvos piliečių, tarp jų ir daug jaunimo, paliko gimtąjį kraštą. Taigi 1945 metais, pasibaigus karui, Vakarų Vokietijoje susibūrė didžiulis lietuvių būrys. Šie karo pabėgėliai karą laimėjusių sąjungininkų buvo apgyvendinti stovyklose ir jų vargas gyvenimas tęsėsi iki pat 1949 metų, kuomet buvo pradėtas masinis jų perkėlimas į tolimesnius užjūrius, tokius kaip JAV, Australija, Anglija, Kanada... „Stovyklinio“ gyvenimo metu lietuviai užsiėmė bendruomenine, kultūrine ir sportine veikla. Vakarų Vokietijoje labai greitai įbuvo įsteigta beveik 30 sporto klubų, kurių veiklai koordinuoti atstovų suvažiavime, vykusiam 1947 metų lapkričio 29 dieną Augsburgio mieste, buvo išrinktas Vyriausiasis fizinio auklėjimo ir sporto komitetas, sutrumpintai vadinamas FASK. Šį komitetą tvirtai galime laikyti ir vadinti ŠALFASS pirmtaku. 1949 metais suaktyvėjus lietuvių persikėlimui iš laikinojo prieglobsčio Vokietijoje į tolimesnius kraštus, FASK įgaliavo vieną aktyvų savo narį, Valdą Adamkavičių (J.E. Prezidentas Valdas Adamkus), kuris kaip tik ruošėsi išvykti naujam gyvenimui į JAV, pabandyti pratęsti šios lietuviškos sporto organizacijos veiklą naujoje emigracijoje kitapus Atlanto. Iš pat pradžių didelio Amerikos lietuvių entuziazmo nebuvo sulaukta, daugelis buvo užsiėmę įsikūrimu naujame krašte... Tačiau 1951 metų spalio 27-28 dienomis, beveik netikėtai, įsikūrusio naujo lietuvių sporto klubo „Vytis“ iniciatyva Toronte buvo suorganizuota sporto šventė, tuo metu pavadinta I Kanados ir JAV lietuvių olimpiada. Olimpiados metu buvo varžomasi krepšinio, tinklinio ir stalo teniso rungtyse. Netrukus, 1952 metais, buvo sušauktas pirmasis JAV ir Kanados susikūrusių naujų sporto klubų atstovų suvažiavimas Čikagoje. Ten ir buvo išrinktas pirmasis Vyriausiasis FASK Šiaurės Amerikoje. 1965 metais FASK buvo pervadintas į ŠALFASS... O toliau, kaip sakoma, viskas gula į pageltusius istorijos puslapius. Kitąmet jau organizuosime jubiliejinę, 70-ąsias, ŠALFASS žaidynes Čikagoje, kviečiame visus dalyvauti!

Su Valdu Adamkumi

Žinome, kad ne pirmi metai pats dalyvaujate ŠALFASS sporto žaidynėse. Šiemet dalyvavote stalo teniso turnyre ir jame užėmėte prizines vietas. Sakykite, kodėl būtent stalo tenisas?

Viskas prasidėjo dar vaikystėje. Mano tėvukas buvo aistringas sporto mėgėjas, o aš buvau aktyvus berniukas, tad jis ir pasirūpino, kad ir aš nelikčiau abejingas sportui. Mokiausi Kauno 4-ojoje vidurinėje mokykloje (dabartinė S. Dariaus ir S. Girėno gimnazija), specializuotoje gimnastikos sporto klasėje. Patiko ir kitos sporto šakos – futbolas, krepšinis, kovinis sportas – bet visgi stalo tenisas

nugalėjo. Tuomet mano kaip jaunojo stalo tenisininko karjera klostėsi gana sėkmingai, ne kartą tapau Lietuvos įvairaus jaunučių-jaunių amžiaus grupių ir studentų čempionu bei prizininku, džiaugiuosi ir didžiuojuosi, kad pačiais pirmaisiais metais teko atstovauti ką tik atkurtai Nepriklausomai Lietuvai Europos jaunių-jaunučių čempionate. Tikriausiai labai jau „užburiantis“ buvo tas mažojo stalo teniso kamuoliuko šokis, kad pakerėjo mane visam gyvenimui.

Ar išeivijos lietuviai aktyviai registruojasi ir dalyvauja ŠALFASS rengiamose sporto žaidynėse?

Lietuviai registruojasi ir dalyvauja, bet tikrai norėtusi didesnio aktyvumo. Ypač kitose sporto šakose, ne tik krepšinio, bėgimo ir stalo teniso. Labai gaila, kad istoriškai buvusiose populiariose sporto šakose, tokiose kaip tinklinis, lengvoji atletika, plaukimas, šaudymas, futbolas, lauko tenisas ir šachmatai, nebesulaukiame pakankamo dėmesio iš Amerikos lietuvių... Tačiau galime pasidžiaugti, kad slidinėjimas išlieka pati populiariausia žiemos sporto šaka tarp Šiaurės Amerikos lietuvių! Pastaruoju metu labai populiarėja įvairūs bėgimai, štai ir birželio 9 d. vyko pirmą kartą surengtas Pasaulio lietuvių metams skirtas Kauno maratono nuotolinis renginys! Padedant Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyboje tik pernai atsikūrusiai Sporto reikalų komisijai, tai pritraukė beveik tūkstantį dalyvių 25-iose šalyse. Norėčiau pastebėti ir tai, kad vykstančių į PLSŽ susidomėjimas Lietuvoje ir dalyvių skaičius iš JAV su kiekvienomis žaidynėmis vis didėja! Paskutinėse, jubiliejinėse 10-osiose žaidynėse, vykusiose 2017 metais Kaune, turėjome rekordinį 300 sportininkų iš Šiaurės Amerikos būrį. Ne už kalnų jau ir 2021 metai, ir 11-osios PLSŽ, kurios vyks Druskininkuose. Tikėkimės, kad JAV delegacija ir artėjančiose 10-osiose žaidynėse surinks gausiausią lietuvių sporto mėgėjų pulką iš visų užsienio kraštų!

PLSŽ 2017 m.

Gal turite idėjų, ką galima būtų „patobulinti“ ar pakeisti kitais metais vyksiančiose jubiliejinėse 70-osiose ŠALFASS sporto žaidynėse?

Norėtusi sulaukti daugiau jaunosios kartos atstovų. Pažvelgus į istoriją, 1947 metais Vokietijoje aktyviai besikuriant sporto klubams pabėgėlių stovyklose, vien tik Augsburgėje organizuotose jaunių stalo teniso žaidynėse dalyvavo 60 jaunųjų

lietuvių sportininkų iš pabėgėlių stovyklų. Tuo metu Vokietijoje buvo galima priskaičiuoti iki keliasdešimt tūkstančių gyventi persikėlusius lietuvių, o juk dabartiniai mūsų diasporos skaičiai užsienyje gerokai didesni... Deja, tokia dalyvių gausa, išskyrus krepšinį, kasmetinėse ŠALFASS žaidynėse jau senokai pasigirti negalime. Bet reikia džiaugtis tuo, ką turime. Dabar jau laikai pasikeitė. Jaunimas dabar turi ir, svarbiausia, gali iš daug ko rinktis, bet norėtusi tikėti, kad sportas ir toliau lietuvių išeivijoje jungs ir burs visus tautiečius bei bus viena iš pamatinių, kertinių vertybių, kuri padės išlaikyti lietuviybę ateities kartoms.

Deivis stalo teniso pasaulyje

Deivio ir Sandros vestuvės

Deivis Pavasaris

Asm. archyvo nuotr.

pasauliolietuvis.lt

Mielai pasidalysime svetainėje skelbiamais tektais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.